

et inden den iværksættes. Undladelse heraf straffes i medfør af lovens § 6, stk. 1 med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

I medfør af indsamlingslovens § 3 har justitsministeren fastsat regler om fremgangsmåden ved offentlige indsamlinger og om den kontrol, som udøves med anvendelsen af de indsamlede midler. Disse regler fremgår af Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 523 af 15. december 1971 om offentlige indsamlinger med senere ændring.

Af bekendtgørelsens § 1 fremgår, at en indsamling skal forestås af en institution, en forning eller en komité bestående af mindst 3 personer. Der skal endvidere angives mindst en her i landet boende myndig person, som skal være medansvarlig for de forpligtelser, der påhviler arrangørerne.

Bekendtgørelsen indeholder endvidere bl.a. bestemmelser om hvilke oplysninger, arrangørerne skal meddele politiet i forbindelse med anmeldelsen, herunder til hvilket formål midlerne skal anvendes, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 5.

Lovgivningen om offentlige indsamlinger stiller således ikke krav om forudgående myndighedsgodkendelse. Indsamlingsloven forudsætter imidlertid, at indsamlingen afholdes til et lovligt formål.

Anmeldelsen til politiet tjener således bl.a. til at sikre, at politiet modtager de fornødne oplysninger om, til hvilket formål de indsamlede midler skal anvendes, og dermed om indsamlingens formål er lovligt.

Det bemærkes i den forbindelse, at indsamlinger – offentlige eller private – med henblik på at iværksætte eller på anden måde fremme ulovlige aktiviteter efter omstændighederne vil kunne karakteriseres som strafbar medvirken til disse aktiviteter.

Det vil bero på en konkret vurdering, om indsamlinger som omhandlet i spørgsmålet har til hensigt at støtte ulovlige formål eller medvirke til kriminelle aktiviteter.

Den endelige afgørelse herom vil i givet fald henhøre under domstolene.»

Udenrigsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der kan belyse eventuelle tidligere indsamlinger som nævnt i spørgsmålet.

Spm. nr. S 829

Til udenrigsministeren (13/7 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvordan hænger den danske regerings beslutning om at tillade pengeindsamlinger i Danmark til krigsførelse i andre lande sammen med beslutningen på EU-topmødet i Cardiff om at tage afstand over for penge- og våbenhjælp til Kosovos Befrielseshær (UCK)?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 828.

Svar (24/7 98)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Regeringen har naturligvis ikke truffet beslutning om at tillade pengeindsamlinger i Danmark til krigsførelse i andre lande.

Det Europæiske Råd i Cardiff den 15.-16. juni 1998 udtalte, at EU vil spille sin rolle med hensyn til at standse strømmen af penge og våben til de væbnede Kosovo-albanske grupper.

Udtalelsen er først og fremmest et politisk signal om, at EU ønsker konflikten i Kosovo løst gennem en politisk forhandling mellem parterne. Der henvises til svaret på S 828.

Spm. nr. S 840

Til udenrigsministeren (14/7 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan udenrigsministeren give en garanti for, at der i dag og i fremtiden intet er til hinder for, at amerikanske, britiske eller militære styrker fra andre NATO-lande, kan deltage i militære øvelser på og omkring Bornholm uden, at Danmark skal underrette eller spørge f.eks. russerne om lov først?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af besvarelsen af S 707, hvori ministeren oplyser, at skiftende danske regeringer stedse har lagt vægt på